

Bielsko-Biała 28 czerwca 2024 r.

dr hab. Magdalena Małecka-Łyszczek, prof. UEK

Katedra Prawa Konstytucyjnego, Administracyjnego i Zamówień Publicznych

Instytut Prawa

Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie

**Recenzja rozprawy doktorskiej Pani magister Katarzyny Poprawy
„Instytucja „self-cleaning” w polskim prawie zamówień publicznych”**

W związku z powołaniem mnie w dniu 26 marca 2024 r. przez Radę Naukową Instytutu Nauk Prawnych Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach na recenzenta w postępowaniu o nadanie stopnia doktora Pani magister Katarzynie Poprawie – przedkładam niniejszą recenzję.

1. Uwagi ogólne

Podkreślenia i wyeksponowania wymaga niezwykle trafny wybór tematyki niniejszej dysertacji. Jakkolwiek instytucja self-cleaning oraz przesłanki jej stosowania są przedmiotem analizy doktryny oraz publikacji w czasopismach branżowych, to odczuwalnym jest brak zbiorczego, całościowego opracowania tejże problematyki.

Głównym celem recenzowanej rozprawy uczyniono rozwiązanie problemu badawczego - uzyskanie odpowiedzi na pytanie: czy instytucja self-cleaning obowiązująca w polskim prawie zamówień publicznych narusza zasadę równego traktowania wykonawców i uczciwej konkurencji. W tym celu sformułowano szczegółowe problemy badawcze, które uczyniono przedmiotem analizy dokonanej w poszczególnych rozdziałach pracy:

1. Na czym polega zasada równego traktowania wykonawców i zasada uczciwej konkurencji?
2. Jaka jest kwalifikacja prawa zamówień publicznych w kontekście przynależności do prawa publicznego lub prawa prywatnego?
3. Jaki jest zakres podmiotowy oraz okoliczności uzasadniające wykluczenie wykonawcy z ubiegania się o zamówienie publiczne?
4. Czy wykluczenie wykonawcy powinno nastąpić wyłącznie w konkretnym postępowaniu, czy też może wywołać skutek wobec innych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego?
5. Czym jest instytucja self-cleaning?
6. Jakie są przesłanki wprowadzenia instytucji self-cleaning do prawa zamówień publicznych?
7. Czy istnieją inne, niż obowiązujący w polskim systemie prawnym, modele self-cleaning, pozwalające na przeprowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego zgodnie z zasadą równego traktowania wykonawców i uczciwej konkurencji?
8. Jak przebiega proces przeprowadzenia self-cleaning obowiązujący w polskim porządku prawnym, a jak w państwach członkowskich Unii Europejskiej?

Założeniem będącym podstawą sformułowanej tezy oraz poszczególnych hipotez zostało uczynione twierdzenie, oparte na przepisach ustawy Prawo zamówień publicznych, zakładające, że postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego powinno zostać przeprowadzone w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców. W efekcie została sformułowana następująca teza badawcza:

Instytucja self-cleaning obowiązująca w polskiej regulacji prawnej, umożliwiająca wykonawcom podlegającym wykluczeniu z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, może naruszać zasadę równego traktowania wykonawców oraz zasadę uczciwej konkurencji, co w konsekwencji może prowadzić do udzielenia zamówienia

publicznego wykonawcy nierzetelnemu, niegwarantującemu jego należytego wykonania.

Autorka przyjęła następujące hipotezy:

1. Jeżeli instytucja self-cleaning jest elementem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, które musi być przygotowane i przeprowadzone w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców, to w swych założeniach musi realizować zasadę równego traktowania wykonawców oraz zasadę uczciwej konkurencji.

2. Jeżeli instytucja self-cleaning jest elementem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego i w swych założeniach musi realizować zasadę równego traktowania wykonawców i uczciwej konkurencji, to zasady te muszą być stosowane na każdym etapie przeprowadzenia procedury self-cleaning, a narzędzia i mechanizmy wykorzystywane w ramach self-cleaning nie mogą naruszać tych zasad.

3. Wprowadzenie systemów compliance może stanowić zachętę do podejmowania przez wykonawcę zmian w postaci działań prewencyjnych i zabezpieczających go na przyszłość przed wystąpieniem działań niepożądanych, jednakże bez wprowadzenia odpowiedniego systemu gwarantującego przestrzeganie i egzekwowanie tych zmian nie będzie ono wystarczające do skutecznego przeprowadzenia self-cleaning.

W efekcie Autorka podjęła próbę zidentyfikowania, omówienia i uporządkowania zagadnień dotyczących self-cleaning. Stwierdzić należy, że jest to próba wartościowa i udana. Praca odpowiada na istniejące, palące zapotrzebowanie co do specjalistycznych opracowań w obranym przez Doktorantkę zakresie.

2. Konstrukcja pracy i sposób realizacji koncepcji rozprawy

Przyjęty przez Autorkę układ konstrukcyjny pracy jest poprawny i odzwierciedla obrany zakres przedmiotowy czynionych rozważań. Doktorantka przechodzi od zagadnień natury ogólnej do kwestii bardziej szczegółowych. Czynione wywody są klarowne i wykazują spójność, są powiązane ze sobą, składając się na zwartą i przemyślaną całość.

Praca składa się ze wstępu, pięciu rozdziałów oraz wniosków końcowych, a ponadto zawiera bibliografię.

Spoglądając na proporcje poszczególnych rozdziałów, widoczne jest przemyślane rozmieszczenie analizowanych w ich ramach treści, co w konsekwencji złożyło się na spójną strukturę dysertacji. W efekcie trafnie zbudowana została architektura pracy. Poszczególne części są powiązane i wzajemnie się dopełniają.

Doktorantka wskazała na metody badawcze, jakimi postanowiła posłużyć się w ramach czynionych rozważań. W ramach pracy wykorzystano oczywiście metodę dogmatycznoprawną. Ponadto w rozprawie wykorzystano także w określonym zakresie metodę historyczną oraz prawno-porównawczą.

Autorka dokonała pogłębionej analizy przepisów z poziomu prawa krajowego oraz dyrektyw Unii Europejskiej, co pozwoliło na przekrojowe omówienie instytucji self-cleaning na gruncie prawa zamówień publicznych. Sięgnęła do trafnie dobranej orzecznictwa sądów powszechnych, Sądu Najwyższego, Krajowej Izby Odwoławczej, czy też Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Prawidłowe dobranie zróżnicowanych metod badawczych przełożyło się na osiągnięcie wyznaczonych w rozprawie celów.

Zakres przedmiotowy rozprawy, cel oraz hipotezy badawcze wpłynęły na układ pracy – czyli pięć rozdziałów tematycznych, w ramach których weryfikowano postawione hipotezy.

Rozdział pierwszy „Pojęcie zamówień publicznych” koncentruje się na istocie zamówień publicznych (definicja zamówienia publicznego, cele zamówień publicznych, ewolucja celów w zamówieniach publicznych, funkcje zamówień publicznych), zasadach udzielania zamówień publicznych (zasady: równego traktowania wykonawców, uczciwej konkurencji, przejrzystości, proporcjonalności, efektywności) oraz na charakterze norm prawnych kształtujących rynek zamówień publicznych. Całość zamyka podsumowanie. Tak na poziomie rozdziału pierwszego, jak również pozostałych rozdziałów niniejszej pracy, Autorka zdecydowała się na wprowadzenie podsumowania, co ocenić należy jako zabieg ze wszech miar słuszny, porządkujący i eksponujący kluczowe dla każdego rozdziału zagadnienia – co oczywiście wpływa pozytywnie na przejrzystość podjętych rozważań.

Spoglądając na zakres tematyczny rozdziału pierwszego, ocenić go należy pozytywnie, gdyż nie sposób wnikliwie i należycie przeanalizować instytucję self-cleaning w oderwaniu od samego pojęcia zamówień publicznych, do którego ją przecież odnosimy.

Autorka słusznie podnosi, iż działania podejmowane w ramach self-cleaning przyczyniają się do ograniczania zjawisk korupcyjnych. Co rozwinięte zostaje również w dalszych rozdziałach pracy, chociażby jeśli spojrzymy na rozważania zaprezentowane na str. 100, gdzie czytamy, że korupcja podważa demokrację i rządy prawa, prowadzi do łamania praw człowieka, czy też zniekształca rynki.

Odwołując się tekście głównym do zagadnień absolutnie fundamentalnych z perspektywy aksjologicznych uwarunkowań zamówień publicznych, jak również przywołując w warstwie przypisów klasyczną w obszarze aksjologii na gruncie zamówień publicznych monografię tj. „Aksjologia prawa zamówień publicznych. Pomiedzy efektywnością ekonomiczną a instrumentalizacją” P. Nowickiego z 2019 r., sama Autorka niestety nie łączy w sposób świadomy i pogłębiony czynionych rozważań z warstwą aksjologiczną. A przecież umocowanie aksjologiczne dla analizowanych treści znajdujemy chociażby w przyjętej przez Autorkę definicji zamówienia publicznego (powiązanej z takimi wartościami jak: rzetelność, wiarygodność, uczciwość). Co więcej Pani magister Katarzyna Poprawa sięgając do literatury przedmiotu trafnie przywołuje, iż wartości znajdujące wyraz w prawie stanowią jego istotę – niemniej nie konkretyzuje (a szkoda) tej myśli w odniesieniu do prowadzonych rozważań. Skoro analizując podstawowe funkcje zamówień publicznych Doktorantka przywołuje m.in. funkcję przeciwdziałającą korupcji i defraudacji oraz pogłębiającą zaufanie obywateli – to nie powinno to dokonywać się w oderwaniu od wyraźnie wyeksponowanej warstwy aksjologicznej. W mojej ocenie byłoby zatem zabiegiem niezwykle wzbogacającym dysertację, gdyby Doktorantka osadziła rozważania dotyczące self-cleaning właśnie w szerszym kontekście interpretacyjnym, wyznaczonym przez dostrzeżenie i wydobywanie płaszczyzny *stricte* aksjologicznej.

Autorka słusznie wskazuje, że zamówienia publiczne mają swój wpływ na sprawne funkcjonowanie państwa. Podniesione przez Panią magister Katarzynę Poprawę kwestie sprawności, wymagałyby powiązania z koncepcją kontroli zarządczej w zamówieniach publicznych. Podobne uwagi można odnieść co do podjętej analizy zasady efektywności. Doktorantka wielokrotnie odwołuje się do problematyki efektywności, starając się ją uchwycić z rozmaitych perspektyw, jednocześnie pomijając jakże ważną w tym obszarze problematykę kontroli zarządczej. Co więcej, przy analizie zasady efektywności Autorka sama sięga do regulacji ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz.

1270 z późn. zm.), gdzie przecież uregulowana jest także kontrola zarządcza (art. 68 ustawy o finansach publicznych). W mojej ocenie niniejsze wątki również zasługują na dostrzeżenie. Wyprzedzając nieco tok rozważań i mając na uwadze również treści z poziomu rozdziału trzeciego, z całą pewnością środki techniczne, organizacyjne czy też kadrowe powinny również zostać powiązane z koncepcją kontroli zarządczej. Co więcej, przywołany przez Doktorantkę *whistleblowing* także wpisujemy w niniejszą koncepcję, jako jej przydatne narzędzie.

Odniesienie do problematyki kontroli zarządczej miałyby również i tę zaletę, że pozwoliłyby także uchwycić samą instytucję self-cleaning z nowej perspektywy badawczej. Mając na uwadze silne i wielokrotne wyeksponowanie na stronach recenzowanej pracy kwestii przeciwdziałania korupcji i znaczenia zachowań etycznych – pierwszy ze standardów kontroli zarządczej to właśnie „Przestrzeganie wartości etycznych” (Zob.: Komunikat nr 23 Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie standardów kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych (Dz. Urz. MF z 2009 r. Nr 15, poz. 84). Dlatego kwestie podnoszone przez Autorkę w sposób naturalny łączą się z kontrolą zarządczą – co niestety nie zostało dostrzeżone i rozwinięte. Odczuwam tu pewien niedosyt.

W ramach niniejszego rozdziału Pani magister Katarzyna Poprawa w sposób należyty i pogłębiony prezentuje wybrane zasady udzielania zamówień publicznych, nie poprzestając tylko na kwestiach natury teoretycznej, ale – co szczególnie cenne – wskazując na praktyczne aspekty (sięgając do stosownego, trafnie dobranego orzecznictwa). Zasady niniejsze (zasada: równego traktowania wykonawców, uczciwej konkurencji, przejrzystości, proporcjonalności, efektywności) zostały trafnie dobrane z perspektywy problematyki dysertacji. Co szczególnie cenne, Doktorantka wprost wiąże je z instytucją self-cleaning, uzasadniając tym samym swój wybór w tym obszarze.

Trafnie wskazany został związek jaki zachodzi pomiędzy pojęciem zamówienia publicznego a pojęciem interesu publicznego (zamówienia publiczne zawsze miały i mają na celu ochronę interesu publicznego). Jednocześnie – w mojej ocenie – zabrakło wytłumaczenia i rozwinięcia istoty samego terminu „interes publiczny”. Rozważania, które zaprezentowano w tym obszarze na str. 34 uznaję za zbyt wąskie jak na poziom dysertacji, dla której jest to jedno z pojęć kluczowych. Podjęcie pogłębionych rozważań nad samym pojęciem „interesu publicznego” było tym bardziej uzasadnione, iż w rozdziale pierwszym Doktorantka dokonuje zestawienia problematyki zamówień publicznych właśnie z ochroną interesu publicznego.

Analiza ta w pierwszym rzędzie wymagałaby zatem wytłumaczenia i pogłębienia czym ów interes publiczny jest, zwłaszcza, że istnieje tu bogata literatura przedmiotu.

Jak najbardziej słusznie wskazany został związek zamówień publicznych z zadaniami publicznymi. Jednocześnie nie rozumiem dlaczego Pani magister Katarzyna Poprawa kompletnie pominęła analizę pojęcia „zadanie publiczne”, które jest absolutną klasyką na poziomie rozważań z obszaru prawa publicznego.

Przeprowadzone w ramach rozdziału pierwszego rozważania skłoniły Doktorantkę do następujących wniosków:

1. zamówienie publiczne realizuje cel publiczny,
2. podmiot realizujący to zamówienie zawsze poddany jest sformalizowanej procedurze (pozwalającej na ocenę jego wiarygodności i możliwości realizacji zamówienia),
3. zamówienie publiczne może zostać udzielone jedynie podmiotowi uznanemu w wyniku przeprowadzonej procedury oceny za zdolnego do wykonania zamówienia jako wiarygodnego, rzetelnego i uczciwego, którego udział w postępowaniu nie narazi zamawiającego na ryzyko nienależytego wykonania umowy, i którego oferta zostanie uznana za najkorzystniejszą w oparciu o przepisy i zasady udzielania zamówień publicznych.

Rozdział drugi „Instytucja self-cleaning na tle Dyrektywy 2014/24/UE” rozwija zagadnienia takie jak: geneza self-cleaning, wprowadzenie instytucji self-cleaning do Dyrektywy 2014/24/UE, podstawy wykluczenia wykonawcy na tle Dyrektywy 2014/24/UE (obligatoryjne, jak i fakultatywne), odstępstwa od obowiązku wykluczenia wykonawcy z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

Z uwagi na poruszane w ramach niniejszego rozdziału zagadnienia, Pani magister Katarzyna Poprawa wchodzi również na obszar dotyczący przestępczości na rynkach finansowych (wpisującej się w szeroko ujmowaną przestępczość gospodarczą). Stanowiło to okazję do wykorzystania literatury specjalistycznej i z tego obszaru, jak również do pogłębienia wątków, które nierzadko są jedynie sygnalizowane przez doktrynę. Jednocześnie rozumiem, że w ramach dysertacji nie da się omówić wszystkich zasługujących na to kwestii – więc jedynie podpowiadam, że w przyszłości warto byłoby (np. w ramach artykułu, lub przygotowując niniejszą pracę do opublikowania, na co oczywiście praca ta w pełni zasługuje) rozwinąć powiązanie problematyki zamówień publicznych właśnie z przestępczością na rynkach finansowych.

Również rozważania z poziomu rozdziału drugiego zamknięte zostały poprzez wartościowe podsumowanie.

Rozdział trzeci „Podstawy wykluczenia wykonawcy z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na tle ustawy Prawo zamówień publicznych” dotyczy zagadnień takich jak: podstawy wykluczenia wykonawcy z postępowania, podział podstaw wykluczenia wykonawcy na obligatoryjne i fakultatywne, odstąpienie od wykluczenia wykonawcy, okresy wykluczenia wykonawcy.

Obrana tematyka – dla jej jak najbardziej kompleksowego ujęcia – wymagała łączenia wątków z rozmaitych dziedzin prawa i to łączenie niewątpliwie się udało.

W ramach prowadzonych rozważań Autorka nie tylko przywołuje stosowne pozycje doktryny, ale również jasno wyraża swoje stanowisko, również (co cenne) krytyczne np. str. 183.

Rozdział czwarty „Procedura self-cleaning w prawie zamówień publicznych” obejmuje cel instytucji self-cleaning, jej procedurę, przesłanki zastosowania procedury, ocenę dowodów self-cleaning.

Autorka trafnie ocenia, iż przepisy regulujące wszczęcie oraz przeprowadzenie self-cleaning są mało precyzyjne, niejasne, budzą wątpliwości interpretacyjne, nie dają prostych wskazówek jak należy poprawnie przeprowadzić samooczyszczenie przy zachowaniu zasad obowiązujących w prawie zamówień publicznych. Stwierdzenie to w oczywisty sposób raz jeszcze podkreśla wagę podjętego tematu dysertacji.

Zgadzam się z Autorką, że zamawiający przeprowadza ocenę rzetelności wykonawcy w kontekście podjętych przez ten podmiot działań naprawczych, wyjaśniających i prewencyjnych, biorąc pod uwagę wagę i szczególne okoliczności czynu wykonawcy, stanowiąc podstawę wykluczenia. Dlatego self-cleaning to wyzwanie postawione oczywiście przed wykonawcą, ale i zamawiającym – skoro to on ma przeprowadzić ocenę rzetelności w tym zakresie. To rolą zamawiającego jest merytoryczne oszacowanie przedstawionych przez wykonawcę dowodów, w zakresie możliwości potwierdzenia, czy podjęte czynności są wystarczające do wykazania jego rzetelności.

Końcowy rozdział piąty „Instytucja self-cleaning w wybranych krajach Unii Europejskiej i w Stanach Zjednoczonych” przybliży procedurę self-cleaning w wybranych państwach członkowskich Unii Europejskiej, a następnie w Stanach Zjednoczonych

(koncentrując się na wykluczeniu i zawieszeniu wykonawcy, centralizacji wykluczenia i zawieszenia, wewnętrznych systemach kontroli i działaniach zaradczych, umowach administracyjnych i niezależnych obserwatorach).

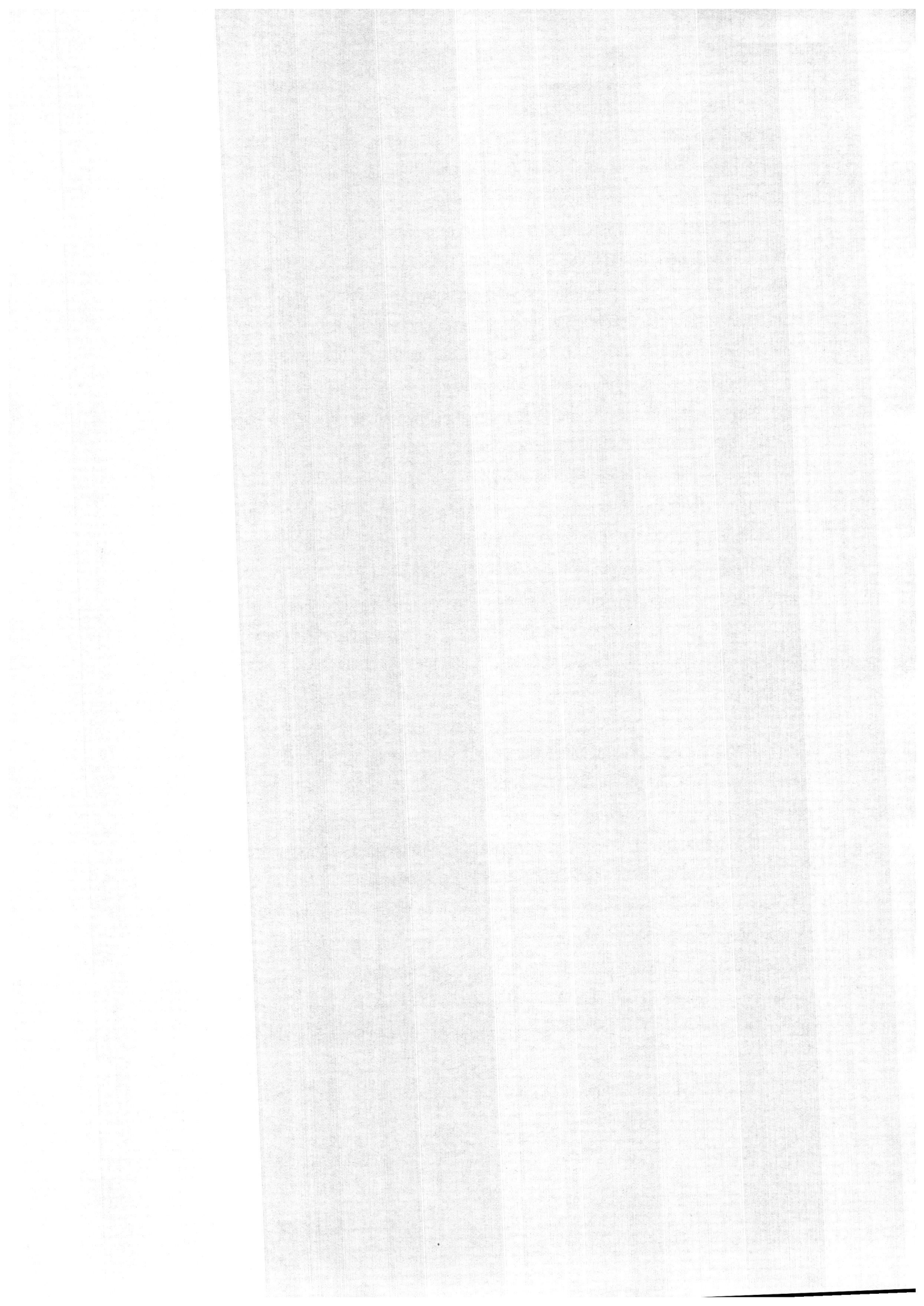
W odniesieniu do analizy regulacji w wybranych państwach członkowskich podnieść należy następujące uwagi. Po pierwsze, jeśli Autorka zdecydowała się na rozważania ogólne odnośnie prawa Unii Europejskiej, to należało je „wykorzystać” jako możliwość sięgnięcia do aktualnej i szerokiej literatury w tym obszarze. Przywołana przez Doktorantkę w warstwie przypisów literatura fachowa, jest oczywiście trafna, jednakże dziwi brak opracowań najnowszych. Po drugie, jeśli Doktorantka postanowiła zaprezentować rozwiązania przyjmowane w poszczególnych państwach członkowskich Unii Europejskiej (co uznać należy za założenie ze wszech miar słuszne) to spodziewałam się sięgnięcia do konkretnych przepisów w konkretnych aktach prawnych wprowadzających analizowane rozwiązania. Tymczasem Pani magister Katarzyna Poprawa sięga w przeważającej mierze do Raportu „Przesłanki wykluczenia – praktyka stosowania w krajach UE oraz EFTA” z 2019 roku i na nim opiera swoje rozważania konstruowane z perspektywy roku 2023 (jak czytamy we wstępie w pracy przyjęto stan prawny i literaturę aktualne na dzień 30 listopada 2023). Jeśli przykładowo na str. 267 Autorka stwierdza, że „zgodnie z niemieckimi przepisami” to naturalnym oczekiwaniem ze strony czytającego jest konkretne wskazanie tych przepisów w warstwie przypisu.

Wysoko oceniam pogłębienie tematyki self-cleaning w USA, gdyż Doktorantka w tej części pracy w sposób należyty i szeroki sięgnęła do adekwatnej literatury przedmiotu. Stworzyło to interesujący obszar analizy.

W wyniku przeprowadzonych rozważań Pani magister Katarzyna Poprawa wskazuje, że zaprezentowane przez nią modele wskazują na różnorodność sposobów, metod i procedur poprzez które wykonawca – wobec którego zaistniały przesłanki wykluczenia – może wykazać swoją rzetelność i ubiegać się o udzielenie zamówienia. Istotnym elementem łączącym je wszystkie jest efekt końcowy, który w przypadku pozytywnej oceny działań samooczyszczającego się, stanowi potwierdzenie, że nie jest zasadne wykluczenie go z procedury ubiegania się o zamówienie publiczne.

Całość zamykają interesujące i inspirujące wnioski końcowe.

Autorka koncentruje się w ich ramach na analizie instytucji self-cleaning na tle zasady równego traktowania wykonawców i uczciwej konkurencji, formułując ujęte w dwunastu punktach wnioski.

Następnie sformułowane zostały uwagi *de lege ferenda* dotyczące wprowadzenia zmian legislacyjnych zapewniających przeprowadzenie self-cleaning zgodnie z zasadą równego traktowania wykonawców oraz uczciwej konkurencji. Zgadzam się, że wprowadzenie rozwiązań zaproponowanych przez Doktorantkę mogłoby wpłynąć na zapewnienie podstaw prawnych, umożliwiających działania w ramach procedury self-cleaning z poszanowaniem zasady równego traktowania wykonawców i uczciwej konkurencji, a także wyeliminowania stanu niepewności po stronie wykonawców, jak i zamawiających, co do prawidłowości podejmowanych przez nich czynności.

3. Ocena selekcji i sposobu wykorzystania źródeł

Ustalenia czynione w ramach rozprawy zostały należycie podbudowane warstwą doktrynalną. Zebrana została bogata literatura przedmiotu (279 pozycji), którą Autorka w sposób umiejętny wykorzystała w ramach pracy. Jednocześnie poruszana tematyka stanowiła dobrą okazję dla sięgnięcia przez Autorkę do literatury obcojęzycznej, która to okazja została wykorzystana.

Uznać należy, że Pani magister Katarzyna Poprawa wykorzystała reprezentatywne pozycje w obranym zakresie badawczym, a oparte na nich rozważania wskazują na należyłą orientację Autorki w analizowanych obszarach, pogłębione są również poprzez sięgnięcie do stosownego orzecznictwa. Doktorantka umiejętnie korzysta z bogatego i należycie dobranego materiału normatywnego.

4. Uwagi formalne

Pani magister Katarzyna Poprawa formułuje swoje rozważania w sposób staranny, posługując się prawidłowymi konstrukcjami językowymi. Język pracy wskazuje na dogłębne zaznajomienie się przez Nią z poruszonymi kwestiami.

Przypisy zbudowane zostały co do zasady w sposób należyty i nie budzą zastrzeżeń.

Z obowiązku recenzenta wskazać należy np.:

Str. 41 - „popelniki czyny”

Str. 95 - „ w zasadą” zamiast „z zasadą”

Str. 191 – „zmawiający” zamiast „zamawiający”

Str. 205 – „samooczyszczeni” zamiast „samooczyszczenia”

Str. 251 – „merytoryczna oszacowanie”

Str. 255 – „zmizny” zamiast „zmiany”

Str. 257 – „uciwej konkurencji”

Są to uchybienia absolutnie incydentalne i nie wpływają one w jakikolwiek sposób na całościowo pozytywną ocenę strony formalnej recenzowanej pracy.

Konkluzja

Autorce udało się sprostać wyznaczonemu tematyką rozprawy zadaniu.

Czynione wywody zostały zaprezentowane w sposób przekonujący, oparty na należytej dobranej literaturze i orzecznictwie, z jednoczesnym formułowaniem własnych przemyśleń i wniosków; stanowiąc oryginalny dorobek Doktorantki. Zarówno sama tematyka pracy, jak i poruszane w niej zagadnienia zasługują na aprobatę. Zaprezentowane w pracy rozważania i wyprowadzane z nich wnioski są wyrazem osobistych przemyśleń Autorki i są Jej oryginalnym dorobkiem.

W konsekwencji stwierdzić należy, że **rozprawa Pan magister Katarzyny Poprawy „Instytucja „self-cleaning” w polskim prawie zamówień publicznych”** odpowiada ustawowym wymaganiom przewidzianym dla rozpraw doktorskich i może stanowić podstawę dalszych stadiów przewodu doktorskiego.

Dlatego z przekonaniem stawiam wniosek o dopuszczenie do publicznej obrony.

